

THANKSGIVING DAY

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, het feest Thanksgiving Day wordt elke vierde donderdag in de maand november gevierd, met name in de Verenigde Staten en in Canada. Zo werd ook afgelopen donderdag dit feest opnieuw gevierd. Thanksgiving is in de Verenigde Staten en Canada een belangrijk feest, dat met de hele familie wordt gevierd. Men gebruikt gezamenlijk de maaltijd, waarbij gebraden kalkoen het traditionele hoofdgerecht vormt. Omdat de meeste mensen ook op de vrijdag een vrije dag hebben, is het zelfs een korte vakantie die met de hele familie wordt doorgebracht. Op vrijdag vinden er vele sportactiviteiten plaats die samen worden bezocht en ook begint men op deze dag met de gezamenlijke kerstinkopen.

Wat wordt er met Thanksgiving gevierd? Thanksgiving Day betekent Dag van Dankzegging. Op deze dag dankt men God voor de oogst en voor al het goede dat van boven komt. En dat is geweldig! Natuurlijk heeft de commercie een greep op dit feest gekregen, maar het is goed om op een speciale dag stil te staan bij al Gods zegeningen en Hem ervoor te bedanken. De grote Joodse voor- en najaarsfeesten dragen zelfs állemaal in zich het aspect van dankzegging aan God voor de goede oogst en Zijn overvloedige zegeningen.

Eigenlijk zouden we God élke dag oprecht moeten bedanken voor al Zijn zegeningen. Maar doen wij dat ook? Zijn we God nog dankbaar voor al het goede in ons leven? Of heeft ook in ons leven de sleur toegeslagen en is alles routine geworden? Heeft u wel eens ál uw zegeningen geteld en God hier voor bedankt? Voor uw goede Vader in de hemel? Voor Jezus, Die voor uw zonden stierf? Voor de Heilige Geest, Die u door alles heen leidt? Voor de blijdschap en de vrede in uw hart? Voor uw voorganger? Voor uw gemeente en uw broeders en zusters? Voor Gods Woord? Voor uw man of vrouw? Voor uw kinderen? Voor uw gezondheid en voor uw salaris? Voor het dak boven uw hoofd en uw auto? Voor uw dagelijkse maaltijden, uw kleding en uw vakanties? Voor het nieuwe leven in Christus? Voor het feit dat u straks voor altijd bij Jezus zult mogen zijn, voor eeuwig gered?

Ik wil met u een gebeurtenis in de bijbel behandelen waar dankbaarheid het hoofdgerecht vormde. Dus niet de gebraden kalkoen, maar diepe dankbaarheid aan Jezus. U kunt het verhaal onder andere lezen in Matt. 26:6-13; Mark. 14:3-11; Luk. 7:36-50 en in Joh. 12:1-8. Leest u deze schriftgedeelten maar eens. Maar ik wil met u lezen in Mark. 14:3-11 – *“En als Hij te Bethanië was, in het huis van Simon, den melaatse, daar Hij aan tafel zat, kwam een vrouw, hebbende een albasten fles met zalf van onvervalsten nardus, van groten prijs; en de albasten fles gebroken hebbende, goot die op Zijn hoofd. En er waren sommigen, die dat zeer kwalijk namen bij zichzelf, en zeiden: Waartoe is dit verlies der zalf geschied? Want dezelve had kunnen boven de driehonderd penningen verkocht, en die den armen gegeven worden; en zij vergrimden tegen haar. Maar Jezus zeide: Laat af van haar; wat doet gij haar moeite aan? Zij heeft een goed werk aan Mij gewrocht. Want de armen hebt gij altijd met u, en wanneer gij wilt, kunt gij hun weldoen; maar Mij hebt gij niet altijd. Zij heeft gedaan, hetgeen zij konde; zij is voorgekomen, om Mijn lichaam te zalven, tot een voorbereiding ter begrafenis. Voorwaar zeg Ik u: Alwaar dit Evangelie gepredikt zal worden in de gehele wereld, daar zal ook tot haar gedachtenis gesproken worden, van hetgeen zij gedaan heeft. En Judas Iskariot, een van de twaalven, ging heen tot de overpriesters, opdat hij Hem hun zou overleveren. En zij, dat horende, waren verblijd, en beloofden hem geld te geven; en hij zocht, hoe hij Hem bekwamelijk overleveren zou.”*

In het huis van Simon, de melaatse, in het dorpje Bethanië, waren mensen aanwezig die allemaal goede redenen hadden om God dankbaar te zijn, niet in de laatste plaats omdat de Zoon van God in eigen Persoon lijfelijk in hun midden was. Zo was er een bijzondere vrouw en uiteraard ook Simon, de melaatse, want het was zijn huis. Volgens Luk. 7:36,39-40 was hij trouwens ook een farizeeër. Tevens waren de discipelen van Jezus aanwezig, met Judas in een negatieve hoofdrol, en was er waarschijnlijk nog een groepje andere genodigden.

Laat we beginnen met de vrouw. Haar hart was zó vol dankbaarheid, dat zij haar wellicht meest kostbare bezit aan Jezus offerde. Zij kwam met een albasten fles met een heel dure, zeer kostelijke zalf (Matt. 26:7), zalf van zuivere nardus (Mark. 14:3) en zij brak die fles en goot de zalf over het hoofd van Jezus. Wellicht bent u bekend met het bijbelse schaduwbeeld van een fles of een kruik. Het verwijst naar het menselijk hart. Het hart van de vrouw was totaal verbroken en vol van liefde en dankbaarheid om hetgeen wat Jezus voor haar had gedaan. En daarom gaf zij haar hart volledig aan Jezus. In Luk. 7:38 lezen we het volgende: *“En staande achter Zijn voeten, wenende, begon zij Zijn voeten nat te maken met tranen, en zij droogde ze af met het haar van haar hoofd, en kuste Zijn voeten, en zalfde ze met de zalf.”* Wat een geweldige expressie van haar liefde. Om (positief) jaloers op te worden!

Het feit dat zij de fles met nardus verbrak is ook het bewijs, dat zij niets van deze kostbare schat voor zichzelf wilde houden. Alles was voor Jezus! In Mark. 14:5 en in Joh. 12:5 lezen we dat deze zalf maar liefst driehonderd penningen waard was, hetgeen in waarde ongeveer gelijk was aan het gemiddelde jaarsalaris van een landarbeider (Matt. 20:2). Waarom wilde zij niets van de kostbare nardus voor zichzelf houden en had zij Jezus zo vurig lief? Omdat zij zelf reeds de méést kostbare schat ter wereld van Jezus had ontvangen. Want Jezus had ál haar vele zonden vergeven, omdat zij geloofde in Zijn verlossingswerk aan het kruis van Golgotha. Jezus zou ook voor háár sterven. Dat wist zij door openbaring van de Heilige Geest! En zij had Jezus' Offer dankbaar aanvaard. Luk. 7:47-48 – *“Daarom zeg Ik u: Haar zonden zijn haar vergeven, die vele waren; want zij heeft veel liefgehad; maar dien weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief. En Hij zeide tot haar: Uw zonden zijn u vergeven.”* Mark. 14:8 – *“Zij heeft gedaan, hetgeen zij konde; zij is voorgekomen, om Mijn lichaam te zalven, tot een voorbereiding ter begrafenis.*

Broeders en zusters, wist u dat er op Thanksgiving Day in de Verenigde Staten een belangrijk ritueel plaatsvindt? Op deze dag leggen miljoenen kalkoenen het loodje teneinde de buik van al die dankbare, maar hongerige mensen te vullen en daarom wordt er traditioneel door de president van de Verenigde Staten een gebaar gemaakt. Één kalkoen wordt vrijgelaten! Hoewel onbedoeld toch een geweldig symbool. Want eeuwig behoud, vrijlating en vrijheid, was dé grote zegen voor de vrouw. Jezus had haar zondelast weggenomen, zodat zij in vrijheid mocht gaan en de zaligheid beërven. Hallelujah! Luk. 7:50 – *“Maar Hij zeide tot de vrouw: Uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede.”*

De vrijdag ná Thanksgiving Day wordt overigens Black Friday genoemd, Zwarte Vrijdag. Omdat de mensen op deze dag zóveel kerstinkopen doen, dat rode verliescijfers van winkeliers en bedrijven worden omgebogen in zwarte winstcijfers. Het is de belangrijkste winkeldag van het jaar. Ja, ook hierin zien we een beeld van Gods zegen. Ons negatieve, zondige leven vol aaneengeschakelde verliezen wordt door Jezus' Offer veranderd in een positief, rein en heilig leven. Laten we God daarom loven en prijzen en danken. Want Hij is een goede God.

Laten we nu eens zien naar Simon, de melaatse, de farizeeër. Jezus en Zijn discipelen bezochten Simon in zijn huis. Dat is bijzonder, want het betekent dat Simon genezen was van zijn melaatsheid. Een melaatse werd in die tijd in Israël immers uit de gemeenschap verstoten en mocht geen enkel contact meer hebben met andere (gezonde) mensen. Maar Jezus en vele genodigden gingen bij Simon op bezoek, dus hij was gezond. En omdat echte melaatsheid in die tijd ongeneeslijk was, betekent dit dat hij door Jezus was genezen. Maar welk een contrast was er tussen zijn hart en het hart van de vrouw. In Luk. 7:38-39 lezen we, dat hij begon te mopperen toen de vrouw Jezus begon te zalven met de nardus. Natuurlijk had Jezus dat meteen in de gaten en hij leerde aan Simon een gevoelige les middels een gelijkenis over twee schuldenaren, wier schuld door hun schuldhoeër werd kwijtgescholden (Luk. 7:40-48). Degene met de grootste schuld zou z'n schuldhoeër uiteraard

het meest liefhebben. En omdat de vrouw vele zonden had, die door Jezus waren vergeven, had zij Jezus het meest lief. In tegenstelling tot Simon, wiens zonden blijkbaar nog niet waren beleden en dus ook nog niet vergeven. Daarom had hij, Simon, véél minder liefde voor Jezus dan de vrouw. Wat een harde les, broeders en zusters, maar toch realiteit. Simon had Jezus in zijn huis uitgenodigd. In schaduwbeeld had hij Jezus dus in zijn hart uitgenodigd. En Jezus was gekomen. Amen, hallelujah! Maar toch ontbrak de dankbaarheid in zijn hart, want waarachtige dankbaarheid komt pas in het hart, nádat Jezus al onze ontelbare vieze, onreine en bittere zonden heeft vergeven en wij vrij mogen zijn van de zondelast en voor altijd zijn gered. Niet na lichamelijke genezing! Een gebroken hart ontvangen wij pas als wij ervaren wát het Jezus heeft gekost en wélke ontzaggelijk grote prijs Hij heeft moeten betalen om ons te verlossen. Dit alles had Simon niet ervaren.

Hoe reageerden de andere aanwezigen in Simons huis, waaronder de discipelen? Ook zij hadden in hun harten nog niet dezelfde dankbaarheid als de vrouw. Laat staan dat hun harten vol dankbaarheid waren verbroken. Ja, zij hadden alles verlaten en waren Jezus gevolgd, doch tóch hadden zij nog niet de juiste blik op Hem. Want zij begonnen te mopperen over de verspilling van de dure nardus, die ook voor veel geld verkocht had kunnen worden en aan de armen worden gegeven (Mark. 14:4-5; Matt. 26:8-9). Zij namen het de vrouw zeer kwalijk en werden boos op haar. Hun argumenten leken oprecht en steekhoudend, maar openbaarden eigenlijk, dat zij Jezus niet hadden herkend als de Armste van alle armen. Jezus is toch de Almachtige God en Koning der koningen, Die Zijn onvoorstelbare hemelse rijkdommen verliet om als Mens in een stal geboren te worden en aan het kruishout te sterven als ware Hij een misdadiger. 2 Cor. 8:9 – *“Want gij weet de genade van onzen Heere Jezus Christus, dat Hij om uwentwil is arm geworden, daar Hij rijk was, opdat gij door Zijn armoede zoudt rijk worden.”*

Tenslotte wordt ook Judas in het verhaal genoemd, doch helaas in negatieve zin. Wat een droefheid dat hij zijn hart niet liet verbreken, maar juist verhardde toen hij zag, dat de vrouw een dure zalf van “maar liefst” driehonderd penningen waarde aan Jezus “verspilde”. Judas huilde mee met de wolven in het bos, dat met dat geld de armen hadden kunnen worden verzorgd. Maar hij was helemaal niet bezorgd over het welzijn van de armen. Neen, als penningmeester van de groep had hij graag (een deel van) de opbrengst voor zichzelf willen houden, want hij was een dief. Joh. 12:5-6 – *“Waarom is deze zalf niet verkocht voor driehonderd penningen, en den armen gegeven? En dit zeide hij, niet omdat hij bezorgd was voor de armen, maar omdat hij een dief was, en de beurs had, en droeg hetgeen gegeven werd.”*

Judas was zó geërgerd, dat hij besloot om Jezus in de handen van de overpriesters, die Hem wilden doden, over te leveren (Matt. 26:14-16; Mark. 14:10-11). Hij verried Jezus voor dertig zilverlingen. En we weten, dat Judas ook inderdaad Jezus in de hof van Gethsemané aan Zijn vijanden overleverde. Maar toen hij zag dat door zijn toedoen Jezus daadwerkelijk ter dood zou worden gebracht, toen kreeg hij spijt (Matt. 27:3). Maar toen was het te laat, want hij wist niet meer de weg naar Jezus te vinden teneinde vergeving te ontvangen. En ten einde raad hing hij zichzelf op (Matt. 27:5).

Broeders en zusters, in de bijbel staat een leerzame geschiedenis geschreven over tien melaatsen die door Jezus werden genezen. Maar slechts één van hen wendde zich tot Jezus om Hem te danken (Luk. 17:11-19). Hoe staat het met ons hart? Is het verbroken van dankbaarheid? Of is onze verlossing inmiddels sleur en vanzelfsprekend geworden? Herkennen wij het gevaar in het leven van Judas? Zijn ál onze zonden vergeven, broeders en zusters? Dé maatstaf is onze dankbaarheid.

Daarom, laten we toch onze harten niet verharden als de Heilige Geest tot ons spreekt. Hebr. 3:7-8 – *“Daarom, gelijk de Heilige Geest zegt: Heden, indien gij Zijn stem hoort, Zo verhardt uw harten niet, gelijk het geschied is in de verbittering, ten dage der verzoeking, in de woestijn;”* Laten we onze zonden belijden en ons onmiddellijk bekeren, zodra Hij tot ons

spreekt en Hem overvloedig daarvoor danken. Col. 2:6-7 – *“Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt also in Hem; Geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het geloof, gelijkerwijs gij geleerd zijt, overvloedig zijnde in hetzelfde, met dankzegging.”*

Geliefde broeders en zusters, het is mijn bede dat onze Heer en Heiland u en mij deze week rijk zal zegenen met gebrokenheid des harten voor wat Hij voor ons heeft gedaan. Amen.